

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 24.317 van 11 maart 2009
in de zaak XII**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X van Marokkaanse nationaliteit, op 31 december 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 16 juli 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat P. MEULEMANS en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster is naar België gereisd met een visum type C, geldig van 7 juni 2008 tot 21 september 2008. Op 1 juli 2008 vraagt zij een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aan, in functie van haar Belgische zoon.

1.2. Op 16 juli 2008 beslist de gemachtigde van de minister tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt haar, volgens verzoekster ter kennis gebracht op 5 december 2008. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd op 01.01.2008 door (...) geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

*Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de unie: Betrokkene heeft geen gelegaliseerde geboorteakte van het vervoegd familielid voorgelegd.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering in bestuurszaken in combinatie met de beginselen van behoorlijk bestuur, de artikelen 40bis en 43 van de Vreemdelingenwet alsook de artikelen 6 en 8 van het EVRM, omdat aan verzoekster een bevel wordt afgegeven en het verblijf wordt geweigerd om de enkele reden dat de legalisatie van haar geboorteakte ontbreekt terwijl zij wel alle andere vereiste stukken heeft ingediend waaronder haar internationaal paspoort én een geboorteakte waarop toen de legalisatie ontbrak, dat verzoekster verwijst naar het Europees recht dat verbiedt dat het verblijfsrecht aan een familielid wordt geweigerd om de enige reden dat geen paspoort kan worden voorgelegd, dat trouwens artikel 40bis nergens spreekt van een gelegaliseerde geboorteakte, dat verzoekster heeft bewezen aan al de voorwaarden opgelegd door artikel 40bis te voldoen aan de hand van de ingediende bescheiden, geldig internationaal paspoort en geboorteakte (weliswaar niet gelegaliseerd), dat uit geen enkel stuk blijkt dat verzoekster in kennis werd gesteld van de wettelijke vereiste van de legalisatie aangezien zelfs de bijlage 19ter niet werd betekend, dat verzoekster een oranje verblijfskaart bekam die na twee weken werd ingetrokken, dat hoe dan ook de Dienst Vreemdelingenzaken naliet verzoekster te wijzen op de noodzaak van een gelegaliseerde geboorteakte, dat de stad Antwerpen daarentegen duidelijk liet weten aan de zoon van verzoekster dat een geldig internationaal paspoort volstond, dat verzoekster er dan ook redelijkerwijze mocht van uitgaan dat het dossier volledig was en dat Dienst Vreemdelingenzaken over alle gegevens beschikte om tot deze concrete rechtsvinding te komen, dat verzoekster eveneens de schending van de rechten van verdediging inroept aangezien zij niet op de hoogte was van de noodzaak de geboorteakte te legaliseren en het ontbreken van de legalisatie kan leiden tot een verblijfsweigering terwijl verzoekster deze legalisatie zonder probleem kon bekomen en thans heeft ingediend, dat ook de schending van artikel 8 van het EVRM wordt ingeroepen omdat het bevel niet in proportie staat met haar private gezinsbelangen.

2.2. De verwerende partij antwoordt in de nota met opmerkingen het volgende:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat het bewijs van bloedverwantschap essentieel is in het kader van een verblijfsaanvraag op grond van gezinshereniging.

Bij de behandeling van de eerste visumaanvraag werd reeds opgemerkt dat de verwantschap niet was aangetoond.

Uit de overgemaakte stukken kon niet afgeleid worden dat verzoekster de moeder was van diegene die zij in België wilde vervoegen. Gelet op de noodzaak om wetsontduiking tegen te gaan was het ontbreken van een gelegaliseerde geboorteakte een gerechtvaardigde grond om de verblijfsaanvraag te weigeren.

Dat verzoeker de verwantschapsband niet aantoonde is het gevolg van het eigen gebrekkig handelen, waarvoor de verantwoordelijkheid niet bij de overheid kan gelegd worden."

2.3. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de weigering van de vestigingsaanvraag wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit) en naar het feit dat verzoekster geen gelegaliseerde geboorteakte van het vervoegd familielid heeft voorgelegd. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de vestigingsaanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. Artikel 52, §4, vijfde lid van het Vreemdelingenbesluit bepaalt:

"Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 1 juli 2008 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend bij de stad Antwerpen. Een bijlage 19ter wordt opgemaakt. Verzoekster wordt daarin verzocht om binnen de drie maanden en ten laatste op 30 september 2008 ondermeer een "geboorteakte (gelegaliseerd)" over te leggen. De bijlage 19ter is niet ondertekend door verzoekster, noch door haar zoon in functie van wie de aanvraag is ingediend maar bevat de vermelding "vrijgesteld van handtekening". Aan de hand van deze mededeling kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet vaststellen of verzoekster ter kennis is gebracht van de bijlage 19ter en de voorwaarden waaraan zij diende te voldoen. Aangenomen dat verzoekster in kennis zou zijn gesteld van de bijlage 19ter en van de noodzaak een 'gelegaliseerde' geboorteakte in te dienen stelt de Raad echter vast dat de stad Antwerpen de aanvraag bijna onmiddellijk heeft overgemaakt aan de gemachtigde van de minister. Artikel 52, §4, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende:

“Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.”

Daar waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat door het overmaken van haar aanvraag aan de Dienst vreemdelingenzaken, zij er redelijkerwijze mocht van uitgaan dat haar dossier volledig was en dat de Dienst Vreemdelingenzaken over alle gegevens beschikte om tot een rechtsvinding te komen, kan de Raad verzoeksters standpunt beaamen. Te meer omdat de gemachtigde van de minister reeds op 16 juli 2008 de bestreden beslissing heeft genomen en hij het bijgevolg niet nodig achtte de termijn van drie maanden, met name tot ten laatste 30 september 2008 waarin verzoekster werd verzocht om de nodige documenten in te dienen, af te wachten.

Uit de bestreden beslissing en overeenkomstig de stukken in het administratief dossier blijkt dat het verblijf is geweigerd omdat verzoekster geen *“gelegaliseerde geboorteakte van het vervoegd familielid”* heeft voorgelegd. Het feit dat verzoekster een niet-gelegaliseerde geboorteakte had ingediend wordt niet betwist door verwerende partij. Verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat reeds tijdens de behandeling van haar eerste visumaanvraag werd opgemerkt dat de verwantschap niet was aangetoond. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de eerste visumaanvraag op 16 november 2006 werd geweigerd onder meer om reden van *“Défaut acte de naissance prouvant le lien de parenté entre les intéressés”* en het *“ontbreken van bewijs van familieband”*. Op 4 april 2008 wordt aan verzoekster de afgifte van het visum type C toegekend met de opmerking het volgende document voor te leggen: *“Preuve du lien de parenté, acte de naissance du fils en Belgique”*. Uit de stukken in het dossier met betrekking tot de visa-aanvragen blijkt niet dat er expliciet sprake is van een *“gelegaliseerde”* geboorteakte. Uit de stukken in verband met haar visa-aanvragen blijkt bijgevolg dat verzoekster werd gewezen op de noodzaak haar verwantschap met haar zoon aan te tonen doch uit de stukken kan niet wordt afgeleid dat verzoekster in kennis werd gebracht van de noodzaak om een *‘gelegaliseerde geboorteakte’* in te dienen.

Het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot verblijf van meer dan drie maanden is onderworpen aan de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde. Artikel 52, §2 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt:

“Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de bewijzen vermeld in artikel 50, §2, 6°, b), c), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.”

Artikel 50, §2, 6°, a) van het Vreemdelingenbesluit bepaalt:

“6° familielid bedoeld in artikel 40bis van de wet:

a) het bewijs van de bloed- of aanverwantschap of partnerschap zoals bedoeld in artikel 44;”

Artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt:

“De familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschap of partnerschapsband niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de burger van de Unie die vervoegd wordt, of tot elk ander onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse uit te laten voeren.”

Wanneer de stad Antwerpen bij de aanvraag van een verblijf van meer dan drie maanden duidelijk doet kennen dat bepaalde documenten binnen een bepaalde tijdspanne moeten worden overgelegd, mag derhalve uit dit verzoek tot vervollediging van het dossier

redelijkerwijze worden afgeleid dat de stad Antwerpen op het ogenblik van het indienen van de aanvraag de mening was toegedaan dat deze aanvullende stukken noodzakelijk waren om tot een correcte feitenvinding te komen. Wanneer de stad Antwerpen, spijs haar initiële mening, nadien op deze mening terugkomt en dienvolgens het dossier overmaakt aan de gemachtigde van de minister, vooraleer verzoekster de mogelijkheid had uitgeput het dossier verder te staven en aan te vullen met de door de overheid gevraagde gegevens, kan verzoekster, met toepassing van artikel 52, §4, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit er redelijkerwijze van uitgaan dat haar dossier volledig werd geacht en de gemachtigde van de minister over alle gegevens beschikte om tot een behoorlijke feitenvinding te komen. Verzoekster werd op 1 juli 2008 verzocht om binnen drie maanden en ten laatste op 30 september 2008 een gelegaliseerde geboorteakte in te dienen. Rekeninghoudende met het gegeven dat het dossier 'voortijdig' werd overgemaakt aan de gemachtigde van de minister en met de vaststelling dat de bestreden beslissing reeds op 16 juli 2008 werd genomen, dus zonder de termijn van drie maanden af te wachten, dat noch uit de bestreden beslissing noch uit het dossier blijkt waarom de bevoegde overheid, spijs haar initiële verzoek om een gelegaliseerde geboorteakte in te dienen, dit gevraagde document niet langer noodzakelijk vond om met kennis van zaken de bestreden beslissing te nemen, is het motief in de betreden beslissing kennelijk onredelijk.

Dit onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

2.5. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van 16 juli 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend en negen door:

Mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS